

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE

Dotyczące oficjalnego spotkania przewodniczących parlamentów państw Grupy Wyszehradzkiej

(Budapeszt, 2 marca 2018 r.)

Mając na uwadze nasze wspólne dziedzictwo historyczne oraz znaczenie silnego, odpowiedzialnego i współpracującego regionu Europy Środkowej, my, przewodniczący parlamentów państw Grupy Wyszehradzkiej, spotkawszy się w Budapeszcie w dniu 2 marca 2018 r., omówiliśmy naszą współpracę parlamentarną oraz możliwości, jakie daje nam wspólne prezentowanie spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania na różnych forach Unii Europejskiej.

Dokonałiśmy przeglądu wniosków przyjętych jednogłośnie przez nasze komisje stałe odbywające posiedzenia w ramach programu parlamentarnego węgierskiej prezydencji w Grupie Wyszehradzkiej:

- Komisji do Spraw Europejskich na temat przyszłości Unii Europejskiej, potrzeby wzmocnienia roli parlamentów narodowych oraz przygotowań do oczekiwanych konsekwencji wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej;
- Komisji Spraw Zagranicznych na temat przyszłości wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, integracji z UE i NATO regionu Bałkanów Zachodnich;
- Komisji Gospodarki na temat zmian w dyrektywie w sprawie delegowania pracowników oraz kolejnych wieloletnich ram finansowych;
- komisji parlamentarnych do spraw polityki rodzinnej na temat znaczenia polityki rodzinnej dla przezwyciężenia wyzwań demograficznych;
- Komisji Rolnictwa na temat reformy wspólnej polityki rolnej oraz potrzeby wyeliminowania stosowania podwójnych standardów w zakresie jakości oraz nieuczciwych praktyk rynkowych w przemyśle spożywczym;
- Komisji Obrony na temat wyzwań związanych z migracją i współpracą w dziedzinie obrony państw Grupy Wyszehradzkiej jako ważnego filaru stabilności i bezpieczeństwa regionu.

Zauważamy, że cele określone w odniesieniu do programów parlamentarnych węgierskiej prezydencji w Grupie Wyszehradzkiej zostały zrealizowane oraz że wymiar parlamentarny współpracy w ramach Grupy Wyszehradzkiej został wzmocniony, a parlamentarzyści biorący udział w tych posiedzeniach sformułowali istotne wnioski dotyczące przyszłości naszych krajów oraz Unii Europejskiej.

Z zadowoleniem przyjmujemy fakt, że przewodniczący izb parlamentarnych państw Grupy Wyszehradzkiej uzgodnili, że będą korzystać ze wszystkich możliwości oferowanych przez obowiązujące Traktaty Unii Europejskiej w celu wzmocnienia roli parlamentów narodowych, ze szczególnym uwzględnieniem kontroli pomocniczości oraz współpracy parlamentarnej w UE.

W wyniku przyjęcia tego wspólnego stanowiska przewodniczący parlamentów państw Grupy Wyszehradzkiej wyrazili zgodę na pismo przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Węgier László Kövéra, skierowane do przewodniczącego Komisji Europejskiej Jean-Claude'a Junckera, w którym wzywa się do zwiększonego uczestnictwa parlamentów narodowych w grupie roboczej ds. pomocniczości.

Podkreślamy prawo państw Grupy Wyszehradzkiej oraz parlamentów narodowych do wniesienia konstruktywnego wkładu w debatę na temat przyszłości Unii Europejskiej, z uwzględnieniem wspólnego oświadczenia szefów rządów państw Grupy Wyszehradzkiej w sprawie przyszłości Europy z marca 2017 r. i stycznia 2018 r., konkluzji Rady Europejskiej w sprawie przyszłości Europy, deklaracji i planu działań z Bratysławy z września 2016 r. oraz deklaracji rzymskiej z marca 2017 r., przyjętej w 60. rocznicę traktatu rzymskiego.

Uznajemy, że kroki podejmowane przez Unię Europejską z myślą o tworzenia pokoju i dobrobytu są pasmem sukcesów oraz że podążanie za ideałem jedności europejskiej, chrześcijańskimi korzeniami cywilizacyjnymi oraz uniwersalnymi i niepodzielnymi wartościami godności ludzkiej, wolności, demokracji, równości, praworządności i praw człowieka są nieodzownym warunkiem kontynuacji.

Potwierdzamy nasze wspólne podejście do debaty na temat przyszłości Unii Europejskiej, podkreślając zarazem, że jako wybrane organy przedstawicielskie obywateli Europy, parlamenty narodowe muszą w sposób bardziej efektywny uczestniczyć w tych debatach oraz są zdeterminowane to czynić.

Zgadzamy się, że suwerenne narody współpracujące ze sobą nawzajem były motorem napędowym rozwoju w okresie integracji europejskiej i w związku z tym podkreślamy zainteresowanie państw Grupy Wyszehradzkiej kształtowaniem i utrzymaniem skutecznej i bardziej przyjaznej dla obywateli Unii Europejskiej zbudowanej w oparciu o silną i dobrze prosperującą wspólnotę państw.

Jesteśmy przekonani, że Unia musi zaoferować atrakcyjną wizję przyszłości swoim obywatelom, uwzględniając ich interesy – taką, którą będą oni popierać z przekonaniem. Dlatego zamiast sloganu „więcej Europy” należy promować slogan „silna i efektywna Europa”, zachowując osiągnięcia i sukcesy z przeszłości z poszanowaniem obowiązujących ram prawnych, ze szczególnym uwzględnieniem systemu Schengen, jednolitego rynku zbudowanego w oparciu o zasadę czterech podstawowych wolności oraz ochrony granic zewnętrznych.

* * *

Wzywamy państwa członkowskie Unii Europejskiej i instytucje unijne do szczerzej konfrontacji z wewnętrznymi i zewnętrznymi wyzwaniami, jakie stoją przed Unią, oraz do kontynuowania konstruktywnej debaty na temat tych zagadnień. Wewnętrzne wyzwania dla Unii Europejskiej – takie jak procesy demograficzne zachodzące w społeczeństwach europejskich – powinny być objęte zarządzaniem wewnątrz jej granic, podczas gdy działania w odpowiedzi na wyzwania zewnętrzne – takie jak kwestie związane z migracją i uchodźcami – należy podejmować poza granicami Unii Europejskiej. W trakcie tych wspólnych prac należy wykorzystać wszelkie dostępne środki w celu zagwarantowania dobrostanu i bezpieczeństwa obywateli państw członkowskich. Musimy współpracować w ramach obrony wspólnych wartości, dobrobytu społecznego i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, w tym skutecznej ochrony jej zewnętrznych granic, oraz w walce z terroryzmem.

Niezbędne jest opracowanie opartej na konsensusie, kompleksowej strategii w odniesieniu do kryzysu migracyjnego, który ma fundamentalny wpływ na życie europejskich obywateli; strategii, której celem jest utrzymanie strefy Schengen, a zarazem uwzględniającej kwestie związane z polityką bezpieczeństwa – strategii, w której wyraźnie odróżnia się uchodźców od zarobkowych lub nielegalnych migrantów. Koniecznie należy znaleźć zrównoważone rozwiązanie, które nie będzie polegać na rozłożeniu presji migracyjnej wywieranej na Europę, lecz na zapobieganiu jej.

Zgodnie z powyższym niezbędne jest wzmocnienie na szczycie państw członkowskich nadzoru demokratycznego nad procesami prawodawczymi i politycznymi UE, a także nad instytucjami unijnymi, przy jednoczesnym uznaniu roli parlamentów narodowych w tym procesie. Przy zachowaniu równowagi kompetencji przewidzianych w Traktatach wszystkie instytucje unijne powinny przestrzegać zasady pomocniczości i proporcjonalności w procesie decyzyjnym UE, przyznając większe znaczenie polityczne i prawne procedurom kontroli pomocniczości przeprowadzanym przez parlamenty narodowe, które to procedury należy też rozszerzyć w celu włączenia do nich kontroli zasady proporcjonalności. Uważamy ponadto za konieczne, by parlamenty narodowe UE oraz instytucje unijne prowadziły konsultacje w sprawie rozwoju otoczenia prawnego na potrzeby procedur czerwonej i zielonej kartki, które nadawałoby parlamentom narodowym bardziej aktywną rolę i większe znaczenie w ramach procesu decyzyjnego UE. Popieramy wprowadzenie procedury czerwonej kartki dla parlamentów narodowych w procesie prawodawczym UE.

Współpraca w dziedzinie polityki Unii Europejskiej powinna odzwierciedlać równość państw członkowskich zgodnie z podstawową zasadą „wolni z wolnymi, równi z równymi”. Odrzucamy wszelkie kroki prowadzące do podziału UE na państwa członkowskie pierwszej i drugiej kategorii, a także podwójnych standardów we wszystkich jej aspektach, a zarazem popieramy ideę zachowania roli tradycyjnych polityk, szczególnie w odniesieniu do poziomu funduszy spójności na rzecz konwergencji pomiędzy państwami członkowskimi, utrzymania konkurencyjności, egzekwowania czterech podstawowych wolności rynku wewnętrznego oraz systemu wsparcia wspólnej polityki rolnej.

Unia powinna utrzymać otwarte stanowisko w zakresie integracji, zorientowanie na politykę sąsiedztwa oraz oferować wiarygodną perspektywę krajom, które chcą przystąpić do Unii Europejskiej, szczególnie w kontekście dalszego jej rozszerzenia w stronę Bałkanów Zachodnich. Unia powinna również wspierać promowanie stabilności, demokracji i dobrobytu w krajach Partnerstwa Wschodniego.

Unia Europejska poniesie znaczącą stratę wskutek wyjścia z niej Wielkiej Brytanii, co jest historycznym wyzwaniem dla wspólnoty. Badając powody wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej musimy wyciągnąć niezbędne wnioski, które pomogą w dokonaniu ponownej interpretacji kierunku rozwoju integracji europejskiej, abyśmy mogli chronić jedność wspólnoty państw członkowskich.

Ochrona praw i interesów obywateli państw członkowskich UE powinna być podstawową kwestią w negocjacjach z Wielką Brytanią, a podczas tych rozmów państwa UE-27 powinny, w duchu wzajemnego szacunku, podjąć wysiłki mające na celu utrzymanie bliskiego partnerstwa z Wielką Brytanią również w przyszłości.

Przewodniczący poinformują swoje parlamenty i rządy swoich państw o niniejszym wspólnym oświadczeniu z myślą o harmonizacji współpracy rządów i parlamentów państw Grupy Wyszehradzkiej.

Przewodniczący zwrócili się z prośbą do Przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Węgier kierującego obecnie współpracą parlamentarną w ramach prezydencji w Grupie Wyszehradzkiej o przesłanie niniejszego wspólnego oświadczenia oraz wniosków z posiedzeń komisji do parlamentów narodowych Unii Europejskiej oraz przywódców instytucji unijnych.

Niniejszy dokument został sporządzony w języku angielskim w sześciu oryginalnych egzemplarzach.

Budapeszt, dnia 2 marca 2018 r.

Podpisano:

Kövér László

Przewodniczący Węgierskiego
Zgromadzenia Narodowego

Milan Štěch

Przewodniczący Senatu
Parlamentu Republiki Czeskiej

Radek Vondráček

Przewodniczący Izby Deputowanych
Parlamentu Republiki Czeskiej

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Andrej Danko

Przewodniczący Rady Narodowej
Republiki Słowackiej